

servatives side respekterer, at det er amternes område, og at det, vi har gjort her fra statens side, er at lave sådan en slags kickstart. Det vil sige, at vi med det her har signaleret, at vi mener, det skal gå stærkere, og at der skal ske noget.

Men jeg synes, at hr. Brian Mikkelsen skylder os her i dag at give svar på, om han bakker op bag de her etaper og dermed om at sende det helt klare signal til amterne.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Brian Mikkelsen, og så går jeg videre i ordførrækken.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Kort skal jeg sige, at vi selvfølgelig bakker alle de forbedringer op, som man overhovedet kan finde frem til.

Rejseholdsideen synes jeg ser meget tiltalende ud. Vi har også selv lanceret i dag, at vi vil prøve på at komme med nogle andre forbedringsforslag, men de tiltag, som sundhedsministeren har været ude med i aviserne i dag, kan vi kun bakke op, og forhandlinger i foråret med amterne synes vi også er rimelige.

Men sagen er jo blot den – og det er det signal, som vi har prøvet at sende – at hvis amterne ikke kan finde ud af at løse opgaven, så må vi jo pålægge dem det på den ene eller den anden måde, for man kan ikke lade patienterne i stikken på den måde.

Jeg tror på, at amterne også efterhånden har en interesse for det. Der er kommet så meget fokus på området, og det er prioriteret så højt, og regeringen har også vist vilje til at være med til at løse problemet, så jeg tror nok, vi også skal få løst problemet.

Men jeg kan altså give tilsagn om, at vi bakker op om de tiltag, som sundhedsministeren har været ude med i aviserne i dag.

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Anne Baastrup som ordfører.

Anne Baastrup (SF):

Først vil jeg understrege, at vi i SF forventer, at de involverede ministre gør et reelt forsøg på at leve op til den beretning, som Retsudvalget kom med den 2. oktober, lige før folketingsåret startede, og hvori vi bl.a. fremhævede muligheden for at få et udvalg til at undersøge den

medicinske og den medicinfri behandling, og at god psykiatrisk behandling forudsætter, at patienten har ret til at få sine ønsker til behandlingen respekteret og noteret i journalen osv.

I det forløbne år har vi set en vilje til at sætte penge af til de psykiatriske patienter, og vi fik jo også i forbindelse med satspuljeforliget afsat penge til de distriktspsykiatriske centre. Og nu kan jeg se i avisen, at De Konservative også er gået i gang med at nedsætte et udvalg; så det skal nok gå.

Det er jo vigtigt, at vi trækker på samme hammel i denne sag og ikke bruger psykiatrien til at fremhæve enkeltpartier frem for andre. Det giver simpelt hen flere kroner i kassen, hvis vi bevarer den linje.

Personlig er jeg glad for de 20 mio. kr., vi fik afsat i finanslovforhandlingerne til forbedring af vilkårene på de børnepsykiatriske afdelinger. Og regeringen har jo vist sin vilje til imødekommende ved ændringsforslaget om psykiatriske patienters mulighed for enestue, frisk luft og aktivitetstilbud, som er fulgt op med en pose penge, og som amterne, så vidt jeg kan se og høre, er ved at opfylde. Denne udvikling skal og må fortsætte, og vi ser derfor frem til sundhedsministerens rapport til marts.

SF har dog under forhandlingerne i Retsudvalget og over for justitsministeren fastholdt, at vi stadig væk ser det som et vigtigt led i loven om tvang i psykiatrien, at der er rettigheder for de mennesker, der er indlagt på en lukket afdeling ved tvang.

Øvelsen fra SF's side vil derfor være at se, om det ikke er muligt at få skabt et bæredygtigt flertal – og gerne omfattende et meget stort flertal i Folketinget – der i loven får formuleret mere præcise krav til de fysiske rammer.

Men det er ikke nogen nem sag. Tænker vi os ikke godt om, og kan vi ikke i fællesskab finde pengene, så kan vi risikere, at der opstår enestuer med opredning eller lukkede afdelinger med venteliste. Og begge situationer er jo absurde.

For sagen er den, at vi samtidig skal sikre en udbygning af botilbud til de mennesker, der har brug for at benytte hospitalssektoren. Presser vi amterne for meget, giver det bagslag. Antallet af botilbud falder, antallet af færdigbehandlede patienter på de åbne afdelinger stiger, og så er vi lige vidt. For et ændringsforslag i denne lov har jo ikke konsekvens for forholdene på de åbne afdelinger.